

تبیین کارکردی اقدامات استراتژیک سبک زندگی پایدار در سازگاری با تغییرات اقلیمی و کاهش عوامل تشدیدکننده

خدیجه نصیری^{۱*}

دانش آموخته کارشناسی ارشد آب و هواشناسی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

افسانه احمدی^۲

دانش آموخته دکتری جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

چکیده

افزایش سریع جمعیت و به دنبال آن افزایش گازهای CO₂ و اثر گلخانه‌ای سبب تغییرات آب‌وهوایی گسترده‌ای شده است که خود تأثیرات مخربی با ابعاد مختلف داشته است. امروزه تغییرات اقلیمی مسئله‌ای مطرح در جهان است که نه تنها ذهن سیاستمداران، مدیران و محققین، بلکه زندگی عموم مردم جهان را درگیر خود کرده است. آمارهای سازمان هیئت بین‌دولتی تغییر اقلیم (IPCC)، مرکز ملی هوا و تغییر اقلیم (وابسته به سازمان حفاظت محیط‌زیست)، دیگر سازمان‌های علمی و تحقیقاتی داخلی و تحقیقات گسترده دانشگاهی نشان می‌دهد که وضعیت تغییرات آب‌وهوایی در کشور ما بحرانی است و روزه‌روز بر شدت این بحران افزوده می‌گردد؛ لذا به نظر می‌رسد که پرداختن به مسائل تغییرات آب‌وهوایی در کشور جزء ضروری‌ترین امور است. این پژوهش از نظر نوع هدف، کاربردی و از نوع ماهیت کیفی است و با استفاده از روش توصیفی-تحلیلی (کتابخانه‌ای و اسنادی) درصدد تبیین کارکردی اقدامات استراتژیک و بازگو کردن نقش و تأثیر عمده‌ی سبک زندگی پایدار جهت سازگاری با تغییرات آب‌وهوایی و کاهش اثرات زیان‌بار آن در درجه اول از طریق تغییر شیوه زندگی و الگوهای تولید و مصرف در جامعه می‌باشد که برای رسیدن به نیل، شاخص‌ها و معیارهای مؤثر سبک زندگی در راستای تغییر اقلیم به‌طور جزئی بیان می‌شود و در صورت انجام هرگونه اقدامات در هر راهکار پیشنهادی به نمونه‌های موردی در ایران اشاره می‌شود. نتایج تحقیق نشان می‌دهد برای دستیابی به نتایج معنادارتر، باید با افزایش مطالعات تغییرات اقلیمی و تدوین برنامه‌ریزی و سیاست‌های اقلیمی در جامعه در سطح ملی، منطقه‌ای و محلی، نقش بنیادین و ساختاری و تأثیر فزاینده سبک زندگی پایدار را در امور مختلف در نظر گرفت و برای تصمیم‌گیری آگاهانه در این خصوص، به تغییراتی در پارادایم زندگی با توجه به شاخص‌های استراتژیکی تأثیرگذار پرداخت.

واژگان کلیدی: تغییرات آب‌وهوایی، جامعه و فرهنگ، مشارکت جمعی، سبک زندگی، سبک زندگی پایدار.